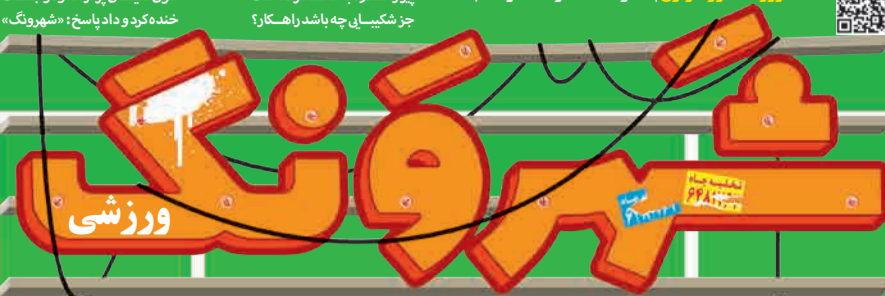

صفحه روزانه طنز و کارتون | شمار هشتاد و هشتم | پیراگفتر: به ما مشعره تنگ | توی دنیای پر از اندوه و جنگ | خند و کرد و داد پاسخ: «شهر ونگ»

بعد از مهاجرت برخی ورزشکاران، این بار علیرضا فغانی، بهترین داور آسیا به استرالیا مهاجرت کرد

فغانی: برعکس اونایی که می‌رن کانادا تنها چیزی که از ایران بر دم په سوت بود!

- شهر ونگ: تغییر موفقیت آمیز فاز از مهاجرت مغزها، به مهاجرت عضله‌ها! • مهدی تاج: مامی دونستیم، همین، یعنی می‌خوام بگم غافل گیر نشدیم!
- یک راننده تاکسی: تحلیل‌های منم فراتر از مرزهای ایران، باید برم! • یک دست فروش متری: متری و لندن تشنه جوراب‌های اصل نانوی منه!
- یک آقازاده: ولی ما که جامون خیلی هم راحت! • شرکت هواپیمایی: رفتنی، مسافر ایستاده هم داریم توی هوا پیم!
- یک شاعر: چرا اون فرودگاه که همه توش میان و کسی نمی‌ره و نمی‌سازید؟! #کسی_دور_برم_نیست #شهر ونگ

بیرانوند، ماده قانونی را مهار کرد!

علیرضا بیرانوند به دلیل حرکتی که با دستش در تبریز انجام داده بود، یک جلسه محروم شد. در این جا اصلا کاری به در ست و غلط بودن محرومیتش و این که دستش در چه حدی حرکت کرده و آیا متناسب محروم شده، نداریم. ما فقط با این کار داریم که کمیته انضباطی با استدلالش درباره این حکم، مرزهای منطق حقوقی را در حد مرزهای ایران باستان گسترش داد. در حکم کمیته انضباطی آمده است که طبق ماده ۶۰ که در آن فرد خاطی حداقل دو جلسه باید محروم شود، بیرانوند یک جلسه محروم شده، خوب چرا دوست دارید دقیقا بگویید طبق فلان ماده و تبصره حکم داده ایم و مر قانون را اجرا کرده ایم؟ اصلا ما چه کار داریم بر چه مبنایی حکم می‌دهید؟ همان می‌گفتید چون قول داده پسر خوبی باشد و اگر باز هم قسمت شد، پناحتی رونالدو را بگیرد، یک جلسه محروم می‌شود تا دربی را از دست ندهد. لابد اگر بازی بعدی دربی بود، او را از حضور در اتوبوس تیم یا از پوشیدن اون پیراهن و شورت فسفری اش که خیلی دوست داشت، محروم می‌کردید؟!

۹۰ به ۱۰ خواب و رویاست؟!

امسال هم چند وقت قبل از دربی شاهد بودیم که گفتند این بار دیگر قانون ۹۰ به ۱۰ مورد تماشاگران اجرا می‌شود. بعد، بدون این که ما حرفی بزنیم، هر چه به دربی نزدیک تر شدیم، شاهد این بودیم که مسئولان عزیز خودشان از خودشان یک سری سوالات پرسیدند: ما از کجا بفهمیم که طرف وقتی رفت توی استادیوم، یهو از زیر لباس آبی اش لباس قرمز در نمی‌آورد یا برعکس؟ ما که هنوز با به زور تماشاگرهای دو تیم روز هم دور نگه می‌داریم، چجوری بهشان بگوییم که لطفا قاطی هم نشوید؟ اگر تیمی که ۱۰ درصدش توی ورزشگاه بود بازی را برد، چه کنیم که فقط کمتر از یک درصدشان سالم به خانه برنگردند؟ اگه پنجاه پنجاه باشد، لاقط تلفات مساوی می‌شود. اگر ۹۰ هزار نفر، هنگام موقعیت خطر ناک یک صدا فریاد زدند: «واللی!» هزار نفر چگونه می‌توانند در حد آبرومندی جواب آنها را بدهند؟ آن دسته از فروشنده‌گان بوق و پرچم که رنگ تیم ۱۰ درصدی را می‌فروشد، چگونه با جیب خالی به خانه برگردند و جواب زن و بچه‌شان را بدهند؟ اصلا چرا ۱۰ به ۹۰ چرا لاقط ۸۰ به ۲۰ نباشد تا طرفداران تیم مقابل هم بیشتر لذت ببرند؟ اصلا چرا این همه دردسر؟ بهتر نیست در را باز کنیم، هر کس زودتر رفت داخل، استادیوم مال او باشد؟

ما فقط در خواست علیرضا داریم!

سیما تا اطلاع ثانوی او را از گزارشگری محروم کرد تا ثابت کند با خوشحالی ما مشکل دارد و دلش نمی‌خواهد ما وقتی فوتبال می‌بینیم، ولو شویم کف اتاق و از شدت خنده کف و خون قاطی کنیم. از همین تریبون از صدا و سیما درخواست می‌کنیم حالا که دیگر فردوسی پوری وجود ندارد تا بدون نقض برای مان گزارش کند، سرهنگ را برگرداند تا لاقط کمی شاد شویم. ما از صدا و سیما فقط در خواست علیرضا داریم.

جناب آقای دکتر سرهنگ علیرضا چند روز پیش مرزهای سوتی دادن را باز هم جابه‌جا کرد تا بار دیگر به رقبای دیرینه‌اش در این زمینه یعنی خیابانی و سیانکی یک لایک قوی نشان داده باشد. خاطرات مهندس نامی امیر دولاب، سازنده استادبوم آلیانز رپورا کم کم داشت از اذهان پاک می‌شد که سرهنگ در کسری از ثانیه سید جلال حسینی را راهی باشگاه لوانته در لیگ اسپانیا کرد تا بار دیگر نشان دهد رئیس کیه. در همین راستا صدا و

تمام خواسته‌های برحق ما

ما خواستار این هستیم که تیم‌های ملی مان دیگر به مسابقات بین‌المللی اعزام نشوند تا خدایی نکرده اعضای تیم راه برگشت را گم نکنند و به سرشان نزنند که همانجا بمانند. ما خواستار این هستیم حالا اگر مجبور هم شدیم به مسابقات برویم، با نخ شست پای بچه‌ها را به شست پای سرپرست تیم گره بزنیم تا از شعاع پنجاه متری اش آن طرف تر نروند. ما خواستار این هستیم که ورزشکاران قبل از اعزام قول مردانه بدهند که بعد از مسابقات باز هم این طرف‌ها بیایند. ما اصلا خواستار این هستیم که همیشه به کشورهای دیگر بگوییم شما لطفا تشریف بیاورید ایران.

ما خواستار این هستیم کلا اعلام شود تماشای ورزش در استادیوم‌ها برای سلامتی مضر است و درهای استادیوم‌ها را روی هواداران ببندیم. طرفدار اگر برود استادبوم یا سیگاری می‌شود، یا به دلیل کمبود اکسیژن در اتمسفر ورزشگاه جان به جان آفرین تسلیم می‌کند. یا به دلیل کمبود سرویس بهداشتی از درون می‌پوکت. یا یک سنگی ترقه‌ای، چیزی از یک جایی بلند می‌شود و می‌خورد دقیقا به جایی که نباید بخورد. یا هنگام ورود به ورزشگاه دستگیر می‌شود و بعدش ... خلاصه ما خواستار این هستیم که ملت درک کنند، دیدن فوتبال فقط از پای تلویزیون و با گزارش‌های نساب علیرضا و خیابانی جذاب است.

ما خواستار این هستیم که یک کاری نکنید و یلموتس از رفتن به شهرهای مختلف کشور برای تماشای بازی‌ها پشیمان شود. مثلاً بیشتر از ۶ ساعت پروازش را به تأخیر نیندازد. اگر ریسک سقوط هواپیما بالای ۵۰ درصد بود، نگذاریم سوار شود. جاده اگر شلوغ بود، وسط جاده قلبیان چاق نکنید و به او هم تعارف کنید. در هنگام شلوغی این راز بزرگ را که جاده خاکی را برای عبور و مرور افراد زرنگ ساخته‌اند به او یاد ندهید. کنار فرمان اتومبیل تان معمولاً یک چیزی درازی هست که بهش راهنما می‌گویند، هنگام تعویض لاین، آن را بالا و پایین کنید تا زبیرش نکنید. خودتان می‌دانید که این خارجی‌ها سوسول هستند و دنبال یک بهانه می‌گردند که توی هتل‌شان، همین تهران بمانند و جای نبتاشان را بخورند، پس بهانه دست‌شان ندهید.

ما خواستار این هستیم که مقرر فیفا را بیاورند همین حوالی ناصر خسرو خودمان. ما خواستار این هستیم حالا که نصف پرونده‌های فیفا مربوط به ایران است، این حق را داشته باشیم که مقررش هم مال ما باشد. تازه همین الان یک سر به پیج رسمی فیفا در اینستاگرام بزنید، متوجه می‌شوید که تقریباً ۳۰ میلیون ایرانی با تسلط کامل به زبان انگلیسی داریم دارند آن‌جا کامنت می‌گذارند و به فیفا حالی می‌کنند اون‌جوری که فدراسیون می‌گوید نیست و این جوری که ما می‌گوییم است.

دسته آخر ما دیگر به سیم آخر زده‌ایم و بعد از این همه مشکلی که ورزش برای کشورمان درست کرده و ما را به دردسر انداخته و هم‌ماش برای تعلیق نشدنش مجبوریم با دنیا کنار بیاییم، ما خواستار این هستیم که ورزشکاران حرفه‌ای مان از ما به خاطر در سرهای شان عذر خواهی کنند. ما خواستار این هستیم که ورزش قهرمانی تعطیل شود و به جایش ورزش همگانی داشته باشیم و همه مجبور باشند صبح‌ها رأس ساعت ۶ در پارک محله‌شان، نرمش ورزش سلامت داشته باشند تا ما این همه مجبور نباشیم به هر ننه قمری در دنیا جواب پس بدهیم.

تماشاخانه

محمد رضامیر شاه‌ولد | کارتونست | hotpen77@yahoo.com

فدراسیون‌ها باید با دقت بیشتری مراقب ورزشکارانی که سفر برون‌مرزی دارند، باشند! - جراید

